

Kunwar Narain

Visat núm. 8
(octubre 2009)
per Sameer Rawal

Tot i que no va ser fins fa uns anys que vaig veure i sentir per primera vegada Kunwar Narain recitant els seus poemes, ja des d'abans tenia la sensació que coneixia la seva veu. Tenia aquesta sensació perquè havia llegit els seus poemes i m'havia imaginat com devia sonar la seva veu, quin registre i quina profunditat devia tenir. La seva poesia és honesta, ell és el que diuen els seus versos, i ja només aquesta honestedat el converteix en un dels millors poetes en llengua hindi, en un individu singular que arriba al lector i l'assimila a la seva obra d'una manera tan imperceptible que fa que la línia divisòria entre lector i poeta desaparegui, que el mateix lector esdevingui el poeta.

Tothom l'anomena Kunwar ji. 'Ji' és un signe gramatical que expressa respecte i, segons la meua percepció, és també un símbol d'agraïment i complicitat natural vers la seva obra, i és el resultat de la intimitat que hom experimenta amb les seves paraules. Va néixer l'any 1927, tot i que se'l coneix fonamentalment com a poeta, Kunwar ji és autor d'una obra molt extensa i compta amb milers d'experiències i influències que el posicionen entre els grans poetes i pensadors del món. No obstant això, el que ens captiva és l'elegància i la saviesa mundana que transmet. S'interessa pel coneixement de la condició humana des de la perspectiva del poeta o de l'ésser sensible, arrelat en la llengua i el pensament; tota la resta flueix seguint el seu curs.

L'obra de Kunwar ji ha estat traduïda a moltes llengües, tant de l'Índia com d'altres països, i ha estat premiada en nombroses ocasions. Entre els premis més importants que li han estat atorgats, podem destacar el Jnanpith (el premi més prestigiós de la literatura índia), el Sahitya Akademi (el màxim reconeixement atorgat per l'Acadèmia Nacional de les Lletres de l'Índia), el Kabir Samman, el Shalaka Samman, el Lohia Samman, la medalla honorària de la Universitat de Varsòvia i el Premio Feronia d'Itàlia, que en altres edicions ha estat concedit a autors com ara Günter Grass, J. M. Coetzee, Gao Xingjian, Ismail Kadaré, Roberto F. Retamar i moltes altres figures destacables de la literatura universal.

Va publicar el seu primer llibre de poemes l'any 1956 i la seva última obra, un poema èpic titulat *Vājashravā Ké Bahāné* (*Sobre Vajashrava*), va aparèixer el 2008. Es tracta d'un extens poema que recorda la memòria contextual d'un altre dels seus poemes èpics *Atmajayi* (*El conqueridor de la consciència*). Aquest darrer, publicat el 1965, parla de Nachiketa, un personatge dels *Upanishad* (un conjunt de textos filosòfics i hinduistes, el primer dels quals s'especula que data del segle V aC). Durant tots aquest anys ha publicat nombrosos reculls de poesia, traduccions de Kavafis, Borges, Mallarmé i Derek Walcott, un volum de contes curts, crítiques literàries, assaigs, articles especialitzats i periodístics, antologies i textos independents. Paral·lelament també ha estat editor d'un gran nombre de revistes literàries i ha dirigit escoles de literatura. Malgrat aquesta activitat frenètica, res no sembla cansar-lo: també el podem trobar recitant poemes, fent conferències i participant en congressos d'àmbit nacional i internacional i en seminaris celebrats a l'Índia o en països llunyans. Les seves experiències i paraules flueixen com un riu; només cal que ens acostem a la vora d'aquest riu per observar de prop el seu corrent captivador.

Sovint se l'ha associat al moviment literari hindi Nayi Kavita (La Nova Poesia), i els seus poemes han format part del *Teesra Saptak* (*El tercer heptàmer*), una de les quatre antologies poètiques editades pel gran poeta hindi Agyeya, força influents en el món literari i que recullen les tendències modernes i experimentals de la literatura en llengua hindi. També se l'ha descrit com un poeta «meditatiu», que «viu el present a través del prisma del mite i de la història». Mai no ha adoptat una ideologia rígida ni una visió del món preconcebuda; mostra una actitud oberta envers el que sent, rep i experimenta. En una entrevista sobre l'art poètic ell mateix afirma: «La poesia és un art lliure per naturalesa i és contradictòria amb qualsevol impediment o mandat. Ja fa gairebé mig segle que escric poesia i he vist néixer i desaparèixer més de mitja dotzena de moviments literaris. El que els fa sobreviure és la gran poesia, i no tot l'enrenou que els envolta. [...] Cada vegada que un moviment ha donat preeminència a una tendència poètica determinada o a un poeta en particular, establint-lo com a model a seguir, s'ha fomentat la imitació i s'ha frustrat l'originalitat».

En una altra ocasió, quan li van preguntar sobre la funció del poeta, va respondre: «En el gran carnaval de la vida el poeta és com un mim que es presenta al públic sota múltiples aparences. Cadascuna d'aquestes aparences és una interpretació vivencial. Darrere de les quals hi ha la personalitat reflexiva i autèntica del mim, conscient de la funció fonamental d'aquesta diversitat».

Com han assenyalat alguns crítics literaris, els poemes de Kunwar ji tracten la mort de manera tangencial. La seva mare i la seva germana van morir de tuberculosi quan ell tenia onze anys. Aquesta tragèdia va marcar significativament la seva vida poètica. Va néixer a la ciutat de Faizabad, on visqué part de la seva infància, l'altra part la passà a Ayodhya, també a l'estat d'Uttar Pradesh. Però després de les desgràcies familiars, es va traslladar a Lucknow, la capital de l'estat, on va cursar estudis científics i un màster en llengua anglesa. Potser és a causa de la seva formació científica que la ciència, o millor dit, la metodologia pròpia de la lògica de les ciències pures, es revela en l'obra de Kunwar ji com un element gairebé imperceptible de modernitat o d'experimentació. Kunwar ji també ha afirmat en alguna ocasió que durant els seus anys de formació alguns líders polítics com Narendra Dev o Acharya Kriplani van tenir una gran influència en l'establiment dels seus fonaments literaris. Un viatge, l'any 1955, a Europa, Rússia i la Xina, i les trobades amb els poetes Nazim Hikmet, Anton Slonimskie i Pablo Neruda també van contribuir a determinar la seva trajectòria literària.

L'obra de Kunwar ji expressa el seu compromís rotund amb tota la literatura índia, des de les seves primeres manifestacions en sànscrit fins a les dels nostres dies. Podem afirmar que és un autor versat, per no dir un gran expert, en diversos aspectes de la literatura índia. D'aquí sorgeixen les seves qualitats com a lector, que es reflecteixen a la perfecció en la seva obra com a escriptor. Les seves creacions obren també altres finestres que ens permeten copsar la seva profunda comprensió de la humanitat, de la igualtat i de la filosofia metafísica, així com també la seva relació amb la realitat tal com la veiem, una relació que ens silencia com a lectors, que ens deixa sense paraules. I és llavors quan realment descobrim Kunwar Narain.

Traduït per Maria Riera